

ти, щото тък съж станвали безсмъртни поговорки. Ето нѣколко отъ тѣзи поговорки, приятни за четене и полезни за подражане:

« Празното стоење прилича на рѫжда. То уморява повече отъ работенето. Ключъ който са употребяват всѣкога бива свѣтливъ ».

« Не харчи времето — то е вещество отъ което е направенъ живота ».

« Мѣрзелѣтъ отива тѣй полегичка щото сиромашията го стига скоро ».

« Удоволствието гони тѣзи, които му бѣгатъ ».

« Да има и да поддѣржа нѣкой единъ по-рокъ струва му по-скажо отъ колкото да вѣспитава двѣ дѣца ».

« Гордостъта е сиромахъ, който вика само колкото нуждата, но който е по ненасitenъ отъ нея ».

« Гордостъта закусва раскошно, обѣдва сиромашки, вечеря съ срамъ ».

« Да дѣржи човѣкъ исправенъ празенъ човѣлъ е много мѫчно пѣщо ».

« Лесно е да са даде добъръ съвѣтъ, но не е лесно да са даде добра обхода ».

« Който не зема отъ чужда глава умъ, нему не можешъ помогнѫ ».

« Ако не рачишъ да слушашъ разума, той не ще са забави да та накара да го разберешъ ».

« Опитътъ принадлежи на едно училище дѣто уроцитъ струватъ много скажо. Но безрасѫдний само въ него може да са научи ».

Този календарь който всѣка година са пропдаваше приближително до десетъ хиледи екземпляри имаше по-голѣмъ успѣхъ и влияние.